

[Kirsten Lee]

den, og man vil også gerne begrænse omfanget af sort arbejde. Det er alt sammen godt nok.

Så forventer man, at forslaget vil være udgiftsneutralt, men hvis man tager i betragtning, at det ikke er alle, der vil udnytte fradraget, så kommer man altså heller ikke alt sort arbejde til livs.

Vore indvendinger går først og fremmest på det skattetekniske: Vi ønsker ikke flere fradrag. Dette forslag bryder også med skattereformen. Jeg hørte godt, at hr. Lykketoft ikke bebrejdede CD noget; men ros fik CD heller ikke. Jeg synes, det er interessant i den standende debat om skat, hvor jeg har forstået, at CD ikke ønsker nogen skattelettelser, det er der ikke råd til, fordi der er underskud på statsbudgettet, at CD på den anden side sandelig stemmer for skattelettelser. Og så indfører man her et provenutab på – jeg ved ikke, om det bliver 15, eller hvor mange milliarder kroner det bliver, men vi skal såmænd nok nå derop.

Vi vil altså ikke have flere fradrag. Det forvrider skattesystemet, og det gør det uigennemsigtigt.

Vi har yderligere indvendinger, og én går på, at dette forslag er uadministrerbart. Bilag og regninger og erklæringer fra momsregistrerede håndværkere og husejere skal hvert år gennemgås af de lokale skatteforvaltninger. Det vil kræve alt for meget administration, og det vil gøre gennemførelsen af dette lovforslag bureaukratisk og helt uacceptabel.

Og så skal man til at skelne imellem, hvad der er nødvendig forbedring, og hvad der er vedligeholdelse. Det bliver fuldstændig umuligt at sondre imellem, hvad der er vedligeholdelse, og hvad der er rene luksusforbedringer. Vi tror egentlig ikke, at CD denne gang så lidt som tidligere har forestillet sig, hvad det er for typer af reparationer og vedligeholdelse, der skal kunne fradrages.

Og endelig har vi en tredje indvending, og den går ud på, at hvis det er udgifterne ved samtlige typer af vedligeholdelse og reparationer, man skal kunne fradrage, så forudsætter vi, at provenutabet, som nogle sagde nok ikke helt bliver 15 mia. kr., sagtens kan nå op på 15-20 mia. kr. om året, fordi samtlige boligejere i dette land, også lejerne selvfølgelig, godt kan finde malerarbejder og tapetseringsarbejder og gulvbelægningsarbejder og andet, de pludselig synes er helt nødvendige.

Vi kan altså ikke støtte dette forslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti synes vi, at der er nogle gode og rigtige intentioner i det her forslag. Vi synes, det er vigtigt, at vi gør, hvad vi kan for at mindske det sorte arbejde, at vi gør, hvad vi kan for at få boligmassen, både ejeres og lejeres boliger, så godt vedligeholdt som muligt. Det er der noget fremadrettet, noget perspektivrigt i.

Hvis vi virkelig vedligeholder vores samlede boligmasse, så behøver vi ikke bruge mange midler til sanering og byfornyelse. Dette er jo den forebyggende indsats. Hvis vi ikke har det forebyggende i orden, så må vi bagefter bevilge en masse offentlige midler, for at bygningerne ikke helt skal falde sammen; i værste fald er de så ringe, at de skal fjernes.

Jeg synes, at også det, at man i en beskæftigelsesmæssig nedgangsperiode vil satse på, at flere kommer i arbejde, er rigtigt. Jeg synes, man har argumenteret godt for intentionerne.

Så er jeg da enig i det, som hr. Lykketoft nævnte, at det er forligsstof. Jeg forstår CD sådan, at man ønsker, at dette skal med i forligsdrøftelserne, og vi vil meget gerne bakke op om, at dette forslag kommer til at indgå i drøftelserne. Det må være den måde, et sådant forslag skal håndteres på. Jeg går da ud fra som en selvfølge, at CD heller ikke vil bryde et forlig. Det ønsker Kristeligt Folkeparti heller ikke, men vi tilkendegiver, at vi under de videre drøftelser meget gerne vil have disse intentioner tilgodeset.

Det er da klart, at der er en provenumæssig side. Den må vi have undersøgt nøjere. CD har nævnt nogle tal, og dem vil vi gerne have nøjere præciseret. Der er jo forskel på, om det koster 1 mia. kr. eller 6 mia. kr., det er klart. Vil det ende med at blive så positivt, at det vil være udgiftsneutralt, eller hvad? Det må vi selvfølgelig have undersøgt lidt nøjere, og det må man også have mulighed for i Skatteministeriet, hvor man har det store embedsapparat til rådighed. Det kan man som et mindre parti selvfølgelig ikke foretage de samme beregninger over. Det er ingen kritik fra min side, blot nævnt som noget af det, der naturligvis skal undersøges.

Jeg er også optaget af administrationen. Jeg har godt hørt indvendingerne imod forslaget, men jeg synes nok, man må afveje indvendinger af administrativ art med de positive virkninger.